Masoni i Crkva – I. dio

TOMLJENOVIĆ, Ivan

Sažetak

Namjera ovog rada je prikazati svjetonazor slobodnih zidara, njihove ciljeve i stremljenja, međusobni odnos Crkve i masonerije u povijesti i danas, iskaze i čine nekih nama bliskih ljudi, koji su obitavali na ovim prostorima, prema slobodnim zidarima, prikazati koja je uloga na naš svakodnevni život kako njih, tako i duha koji šire svijetom, te kroz sve to preispitati je li ikako moguće spojiti autentično katoličanstvo i autentično slobodno zidarstvo.

1. Teologija i filozofija slobodnog zidarstva – usporedba s katoličanstvom

Religija, sekta ili samo filozofija?

Slobodno zidarstvo u svojoj osnovi, tvrde pojedini masoni u samoobrani, nije religija (oni je sami nazivaju «Kraljevska umjetnost»). No osnovni uvjet za primanje u članstvo svakako je, prema njima, religiozne prirode. S druge strane postoje primjeri iz ne tako davne povijesti: «Uvođenje religioznog ozračja i ceremonija u ložu, izlazak iz krčmi u svrhovito izgrađene prostorije, skladanje himni, orguljne glazbe, kao i masonskih sprovoda sa svim regalijama, uvelike su označili masoneriju kao religiju. Neki su se sprovodi održavali u protestantskim crkvama, gdje bi nakon završetka službe svećenika zamjenjivali masoni i proslijedili s vlastitim obredom»[1], što proturječi njihovoj tezi. Dapače, činjenica je da gotovo svaka sekta ili sljedba odbija sebe nazivati tim imenom. Za razliku od religije, ulazak u sektu u načelu nije dostupan svima koji bi joj željeli pripadati, te da pristupiti masonskom bratstvu ne može bilo tko bez obzira na spol (žene ne primaju), utjecaj u društvu… Dakle, masonstvo nije zapravo religija u pravom smislu te riječi. Ono je *sekta*. Budući da su očito toga svjesni, i sami žele napustiti «praksu javnih službi s masonskim regalijama.»[2]

Od koga uče slobodni zidari?

Tradicionalno su slobodni zidari bili smrtni neprijatelji Crkve i obratno. Riječ je o modernom vidu prastare okultne, hermetičke, ezoterijske discipline. Slobodni zidari danas, prema vlastitim riječima, «uče od Hirama, graditelja Salomonova hrama, od simbola istočnih mitologija, od Ormusa i Hermesa Trismegista, od šamana do dionizijskih misterija, od esena do eleusinskih tajni, od hereze bogumila i katara do templara i Bratstva ružinog križa, kabalista i iluminata, od majstora Eckarta, Paracelsusa i Komenskoga. Sve je to jedan do kraja

---

[1] John J. ROBINSON, *Rođeni u krvi*, Stari grad, Zagreb, 1999., str. 270. (ovdje je važno naglasiti da je ovaj navod iz promasonske knjige – dakle nitko im takvo što ne stavlja u usta)
[2] *Isto*, str. 270.

neistraženi, nekodificirani slijed ezoteričnih tajni i društava…»[3], a uz nabrojano, tu su i gnosticizam, sufizam...[4]

Teologija slobodnog zidarstva – način shvaćanja Boga

Kandidat prilikom pristupa «bratstvu» mora dokazati da vjeruje u monoteističko Vrhovno Biće, no način na koji vjeruje, njegova je osobna stvar. Za masone Bog nije osobno biće, dakle, za njih ne postoji Božja Objava u Kristu, ne postoji Providnost i Otkupljenje po Kristu; nema istočnog grijeha, vječnog spasenja (tu je zato njihov «Vječni Istok» kamo pokojnici odlaze nakon smrti). Krist je, za neke od njih, «prvi majstor», «animator sveopćeg bratstva», «uzoran mučenik»[5], no nije Bog ni Božji Sin, već samo jedan od mnogih uzornih ljudi čovjenčanstva u njegovoj povijesti. Slobodni zidari imaju mnoge bogove koje smatraju jednakim Isusu. Masonska literatura niječe da je Isus jedini Spasitelj svijeta. Masoni odbacuju Kristovu smrt na križu kao jedino Božje izbavljenje od grijeha. Tako je na slici Bele Csikosa u jednom zagrebačkom masonskom hramu s početka 20. stoljeća s lijeva Krist između Bude i Mojsija te Homer, Muhamed, Zaratustra, Konfucije, Hamurabi..., s desna Montesquieu, Franklin, Gutenberg, Mozart, Voltaire i nekoliko desetaka drugih, a u sredini tri grčke božice.[6] Npr. Herman Hesse kaže da u istom hramu štuje Budu i Isusa.[7] Kristovu Crkvu oni žele zamijeniti lažnom humanističkom crkvom.

Spasenje za njih ovisi o djelima, a ne o vjeri u Boga. Masoni smatraju jednako vrijednom Božjom objavom svete knjige mnogih religija kao Vede i Kur'an, ali ne samo religija (tu su mnoge sekte i drevna učenja). Pri uvođenju u udruženje kandidat mora priznati da je u tami i da posiže za svjetlom. Kršćani vjeruju da su pronašli istinito svjetlo, a sam Isus je rekao: «Ja sam svjetlost svijeta!» (Ivan 8, 12)

Masoni ne vjeruju u Bezgrješno začeće. Etičko usavršanje apsolutiziraju odvajajući ga pritom od milosti. Bog (božanstvo) kojega štuju, za njih je istovremeno dobar i zao (dobro i zlo), te iz takvog dualističkog gledanja na svijet i samo shvaćanje demonskog za njih ima pozitivnu dimenziju. Odatle su okultizam i ezoterija u njihovim redovima kao izraz dopuštenog razmišljanja koje se stajalištima i potiče, dok u kršćanstvu pojam svetoga predmnijeva samo dobro. Njihova etika je situacijska etika – trenutak određuje što je dobro, a što zlo. Budući da se on stalno mijenja, ono što je danas dobro, sutra može biti zlo i obratno. Za masona najvišeg 33. stupnja i funkcionara UNESCO-a, velikog meštra S. Raymunda de la Ferreiru «Sve je magija i ona je vječna.»[8]

Prema masonu Goetheu Krist je zamislio jednog jedinoga Boga, kome je pripisao sve osobine koje je u samom sebi osjećao kao savršenstvo. Tako je, prema njemu, Bog postao biće njegove vlastite lijepe duše, puno dobrote i ljubavi kao i on sam i sasvim prikladno da mu se dobri ljudi s povjerenjem predaju. Goethe vjeruje da se «demonsko ispoljava u sasvim pozitivnoj djelotvornoj snazi.»[9]

Takav Bog kao «Veliki Graditelj Svih Svjetova» ili «Veliki Arhitekt Svemira» otvoren je svim mogućim shvaćanjima. Za Alberta Pikea, sotonista i masona 33. stupnja iz 19. stoljeća «Netko može sveukupan zbroj ovih svojstava nazvati Prirodom, netko drugi Nebom, treći mu

[3] Branko ŠOMEN, *Amenkamen – slobodnozidarska čitanka*, Lumen, Zagreb, 2001., str. 18.

[4] Usp. riječi Branimira Horvata, Velikog majstora Velike lože Hrvatske, u predgovoru knjige: Albert Galltin MACKEY, *Povijest slobodnog zidarstva*, Zagreb, Stari grad, 2004., str. 9., ali i sam sadržaj spomenute knjige.

[5] Usp. *MI*, Zagreb, XXI./1997., br. 5., str. 6.

[6] Usp. *MOSK, Masonerija u Hrvatskoj*, Svezak 20., Zagreb, 1936., str. 24. – 25.

[7] Usp. Herman HESSE, *Moja vjera*, Zagrebačka naklada, Zagreb, 2000., str. 107. Spomenuti književnik je čak i svoju, masonskim duhom nadahnutu, knjigu «Igra staklenim perlama», posvetio «Putnicima na Istok».

[8] Ivan MUŽIĆ, *Smisao masonstva*, Naklada Bošković, Split, 2003., str. 28.

[9] Ivan MUŽIĆ, *O sekti masona*, Matica hrvatska, Split, 1999., str. 21.

može dati ime Svemir, četvrti Materija, peti Duh, šesti Bog, Theos, Zeus, Alfadir, Allah, ili kako mu se god svidi.»[10] Za Garibaldija je Veliki Arhitekt Svemira sinonim za Univerzalno Bratstvo Nacija.[11] To čak nema nikakve veze niti s filozofijom deizma uz koju se ipak s ne neispravnim osnovama, veže masonerija. Brat Maier kaže: «Baš zato, što smo podpuno uvjereni o potrebi simbola, mislimo, da može i materijalista i ateista i panteista u loži se moliti pod simboličkom, od zidarstva uzetim, imenom velikoga graditelja svega mira, k svojemu makrokozmosu, ako ne i u nadi, da bude uslišan, a to barem, da svečano izrazi svoje misli, čuvstva i želje.»[12] Zbog toga, masonski bog nije Stvoritelj, već organizator, predstavljao on što god od netom iznijetog – makar i Svemir, Prirodu…, koji gradi na već stvorenom.

Cilj - pobožanstvljenje čovjeka

Jedan od vodećih masona na ovim prostorima početkom XX. stoljeća, pisac je knjiga «Četiri evangjelja relativnog» te «Okultizam i esoterija», akademik Milan Marjanović, kaže: «…Svijest proširena do Svega, to je Ja koji je postao Sve i našao Sebe u Svemu i našao Sve u Sebi… U mom Ja je, dakle, i 'prošlo' i 'sadašnje' i 'buduće', u njemu je i 'ondje' i 'svagdje'. Sve koje postaje Ja, i Ja koji postajem Sve. Ja Stvor i Stvaralac, od svega obuhvaćen i sveobuhvatan! Sad znam zašto su u Raju Zemaljskom bila dva stabla: Stablo Spoznanja i Stablo Života. Jesti od jednoga bio je grijeh, koji je nosio prokletstvo. No jesti od obadva bio je put do toga, da budemo kao i Bog! I zato može da se ostvari riječ: 'I biti ćete kao i Bog'. Jer to je Njegova želja i smisao Njegova stvaranja… kažem: 'Sve treba da se toči kroz Mene, i Ja treba da prelijem u Sve'. Nazvaše ljudi ovo Sve riječju: 'Bog'…»[13]. Vidimo ovdje kako vjera u «Vrhovno Biće» kao uvjet za članstvo, može biti i vjera u svoju osobu – takvu da joj nije potrebna nikakva pomoć s neba, nikakvo «Vrhovno biće», već on sam za sebe postaje to Vrhovno Biće, postaje Bog.

Imamo i navode dr. Mirka Bayera o Lavu Nikolajeviču Tolstoju[14]: «Srž te ljubavi Tolstoju je pojam o Bogu - kažem pojam – jer osobni Bog za njega ne postoji. »[15] Govoreći o duhovnom zakonu koji postoji nasuprot materijalnom, naglašava da «ne samo da je u nama već smo mi taj zakon. Zato mi ne osjećamo nikakvu silu kad mu se podvrgavamo, nego naprotiv, osjećamo unutarnju slobodu kad ga slijedimo, i dolazimo napokon do spoznaje da smo mi to sami. Taj unutrašnji zakon jest ono što mi nazivamo razumom ili savješću – ljubav, odnosno Bog… Taj unutarnji zakon, to naše duhovno 'ja', istovjetno je sa Bogom.»[16] V. L. Vilmhurst u internoj knjizi za članove reda «Značenje slobodnog zidarstva», kaže: "To – evolucija čovjeka u nadčovjeka – to je oduvijek bio cilj antičkih misterija. Čovjek koji je isklijao iz zemlje, razvio se u nižim carstvima prirode i došao do sadašnjeg racionalnog stanja, još mora završiti svoju evoluciju postajući biće nalik Bogu i ujedinjujući svoju svijest sa Sveznajućim…"[17]

Za slobodne je zidare Crkva i njezin nauk vjerskih i moralnih istina suvišan i nepotreban. Oni odbacuju dogme, s posebnim naglaskom na katoličanstvo, niječu mogućnost objektivne spoznaje istine, pogled na svijet im je najčešće relativistički i deistički, potiču

[10] Ivan MUŽIĆ, *Smisao*…, str. 23.

[11] Ivan MUŽIĆ, *Smisao*…, str. 24. Bilo je i ne jednom želja raznih osoba da se i sami izraz Veliki Arhitekt Svemira zamijeni nekim drugim «prihvatljivijim» izrazom.

[12] Mirko MARCHETTI, *Slobodna zidarija u obće i u nas od godine 1917. do godine 1848.*, naklada piščeva, Zagreb, 1898., str. 42.

[13] Ivan MUŽIĆ, *Masonstvo u Hrvata*, Knjigotisak, Split, str. 282.

[14] Mišljenja o njegovom pripadanju masonstvu su podijeljenja. No, ako to i nije bio, titulira ga se kao «masona bez pregače» s obzirom da je svakako prihvaćao njihovu filozofiju i bio upoznat s njom. U svojoj knjizi «Rat i mir», na petnaestak stranica opisuje ceremoniju pristupa u ložu.

[15] Branko ŠOMEN, *Amenkamen...*, str. 57. (prema navodina dr. Mirka Bayera)

[16] Branko ŠOMEN, *Amenkamen....*, str. 57. – 58. (prema navodima dr. Mirka Bayera)

[17] Ralph EPPERSON, *Nevidljiva ruka: povijest zavjere*, Cipetić, Kastav, 2002., str. 390.

moralni relativizam o kojemu ima dosta riječi u drugim poglavljima ovoga rada. Usprkos svojim proklamacijama, u Francuskoj je bilo izbacivanja iz Velikog Orijenta Francuske pod vodstvom Francquisa Mitteranda jer su pojedini članovi bili ili na audijenciji kod pape ili su se zalagali za privatne škole.[18]

Slobodni zidari utvaraju sebi da vode društvo prema onom vremenu kada čovjek «neće tražiti pomoć i rješenje s neba, iz ultramontanskoga svijeta, nego će se uzdati u sebe i oslanjati na drugog čovjeka, na ljudsko društvo.»[19] To su riječi poznatog masona Davorina Trstenjaka iz brošure «O reformi slobodnog zidarstva». U njoj kaže i ovo: «Čemu nama na stolu Biblija, kad ona nije nikakva objava božja, kad mi vjerujemo samo u objavu razuma, kad je Biblija bajka i priča, kad je puna protuslovlja, neistina, zabluda i nemoralnosti; čemu nam ta stara knjiga, kad je ona znak natražnjaštva i zapreka slobodnoj misli, i kad se ne može održati pred sudom znanosti, i kad je ona ona napokon sablažnjiva, da je otac ne može dati u ruke svojim kćerima?! Neka ide i ona u muzej starina.»[20]

2. Društveno djelovanje i borba protiv njegovih smetnji

Filozofija - demokracija i tolerancija

Masonski duh je, duh istinske demokracije i tolerancije. Da bismo vidjeli kako se on himbeno provodi i što on u zbilji jest, navest ću jedan primjer takve «tolerancije»: «Dakako, antikomformistički su raspoloženi i amsterdamski katolici u mjeri da će bez sustezanja prisustvovati (eksperimentalnim) vjerskim obredima pri kojima se puši marihuana ili svira aktualna inačica popa. Slijedom toga često se ističe kako je Amsterdam jedna od rijetkih svjetskih lokacija u kojoj je na djelu istinska tolerancija.»[21] Tako se i u medijima, stvaranjem pozitivne klime za nešto negativno, djeluje obraćanjem pažnje na izbor riječi («dakako», «istinska tolerancija»). No, ovo je samo jedan minoran slučaj o takozvanoj neovisnosti medija, a o kojoj bivši glavni urednik New York Timesa John Swinton kaže: «Svi večeras ovdje nazočni znaju da ono što se naziva neovisnim tiskom ne postoji (…) Zadatak je novinara uništiti istinu, bezočno lagati, iskrivljavati, klevetati, ulizivati se pod nogama Bogatstva, prodavati sebe, domovinu i rasu za nasušni kruh. Vi to znate, a znam i ja (…) Mi smo oruđa i vazali bogataša iza kulisa. Mi smo lutke na koncu – oni povuku konce, a mi plešemo. Naši talenti, mogućnosti i životi pripadaju tim ljudima. Mi smo intelektalne prostituke. »[22]

Ali «Kristova tolerancija ima jednu duhovnu supstancu koja se naziva bezuvjetna ljubav. Tolerancija humanosti gubi osjećaj za esenciju problema, te je spremna prihvatiti ne samo grešnika, nego i grijeh nazivati tolerancijom. Iz ovih jednostavnih činjenica proizlazi veliko licemjerje neoliberalne intelektualne elite. Neoliberalna eklezioloŝka misao, usmjeravajući voluntaristički svoj misaoni sklop i retoriku, izgradila je danas jednu vrstu suptilne protukršćanske diktature mišljenja. Tolerancija je mistificirana kao dogma, kao

[18] Usp. Ćiril PETEŠIĆ, *Vjesnik*, Katoličanstvo i masonerija, podlistak br. 11, 23. lipnja 1998.
Mnogi autori navode da postoje dvije, premda obje nespojive s kršćanstvom, uvjetno rečeno, “frakcije” masonerije – anglosaksonska (više teistička) i latinsko-romanska (više agnostička ili čak ateistička). To zasigurno nije potpuno netočno, posebice na nižim stupnjevima, no svi su oni, piramidalno strukturirani, dio jedne zajednice s jednom politikom i s jednom ideologijom.
[19] Branko ŠOMEN, *Amenkamen...,* str. 16.
[20] *O reformi slobodnog zidarstva*, Predavanje Davorina Trstenjaka, Tiskano kao rukopis za članove lože «Ljubavi bližnjeg», str. 5. (preslik predavanja u posjedu autora)
[21] *Nedjeljnji vjesnik*, Zagreb, 28. rujna 2003., Reportaže, str. 16.
[22] Deirdre MANIFOLD, *Prema svjetskoj vladi – Novi svjetski poredak*, MI, Zagreb, 1998., str. 23.

nepobitna vjerska istina neoliberalnih teologa, pa se iz takvog shvaćanja tolerancije koji je habitualna netolerancija, svaki izražaj autentične vjere i analize društvenih događaja s katoličkih pozicija naziva netolerancijom. »[23]

Istina je da se masoni iznimno mnogo bave dobrotvornim radom svake moguće vrste, čak i do gradnje katoličkih crkava. Takav rad je često predstavljen u medijima kao njihova najvažnija, pa i jedina aktivnost uz isticanje da je to organizacija poput tisuća drugih, poput sportskog kluba, itd. No, iz iznijetog je vidljivo koliko je njima zaista dobrotvorni rad prvotan. Političar, spiritist, teozof Hinko Hinković, koji se u jednom trenutku života pokajao i istupio iz «bratstva», rekao je o svojoj bivšoj zajednici: «To je farizejština, i sve prije nego filantropija; to je zgodna prilika za sebične promocije i karijere (…) Nedostojno je Hinkovića da bude framazun.»[24] O njihovim pustim lažima» govorio je još jedan pokajnik koji im je i sam pripadao – Emil Zola.[25]

Cilj – uništenje Crkve

«Ja sam opazio, a i drugi su toga mnijenja, da zavedeni puk najčvršće uz vjeru ondje pristaje, gdje ima samostana i redovnika. Mi moramo dakle početi uništavanjem ili bar umanjivanjem broja samostana, tih ognjišta fanatizma. (…) Najprije moramo odstraniti one, koji razpiruju oganj fanatizma u puku. Kad popusti revnost, pasti će ciena biskupima, pa će vladari moći s njima učiniti, što ih bude volja.»[26] Te riječi piše Fridrik II., član Zlatnog i Ružinog Križa, Voltaireu[27], a on mu odgovara: «Tvoja osnova da podkopamo kršćansku vjeru maknuvši redovnike, vrlo je mudra. Kada se odstrane redovnici, onda neće nitko više braniti bludnje.»[28] U istoj knjizi od samih se masona ističe sljedeće: «Nuždno je, da muževi, koji upravljaju državama, ili postanu naša braća, ili izgube vlast. (…) Slobodna zidarija (…) nastoji da njezini ljudi dodju u sve javne urede, u zakonodavno tielo i najviša mjesta.»[29] Zatim: «Mi moramo profani sviet pripraviti, da prigrli naša načela. Ja smatram pučku školu za temeljni kamen naše sgrade. Za discipliniranje djece ne treba nadnaravnog autoriteta (vjere), koji otima čovjeku dostojanstvo (!!), zato se mora odstraniti.»[30]

«Naš konačni cilj je cilj Voltairea i Francuske revolucije – potpuno uništenje katoličanstva i konačno kršćanstva.(…) Papa, tko god da je, neće nikad ući u tajno društvo. Dužnost je stoga Tajnog Društva da napravi prvi korak prema Crkvi i Papi s ciljem da ih oboje porazi. Posao kojeg se laćamo nije od jednog dana, mjeseca ni godine. (…) Ono za čim težimo, ono što očekujemo (…) je papa prema našim potrebama (…) S takvim ćemo marširati puno sigurnije jurišajući na Crkvu, nego sa svim knjižicama naše francuske i engleske braće. (…) Vjerujemo da ćemo se ipak dočepati ovog vrhovnog cilja svojih nastojanja. (…)»[31]

Veliki meštar Velikog istoka Francuske Jacques Mitterand[32] je rekao: «Mi se ne zadovoljavamo time da budemo unutar naših hramova tajna Republika; mi smo u isto vrijeme

---

[23] Pavle PRIMORAC, *Dim Sotonin*, Naklada Vukman, Trogir, 2004., str. 37. Primorac je svoju knjigu nazvao tako zbog riječi pape Pavla VI.: "Ukratko, izgleda da je zagušljivi dim Sotone prodro u Narod Božji…Dim Sotonin je kroz neku pukotinu ušao u Katoličku Crkvu." (str.11.)
[24] Ivan MUŽIĆ, *Smisao…*, str. 25.
[25] Usp. *Mi*, Zagreb, XXVI./2002., br. 5.–6.
[26] Mirko MARCHETTI, *Slobodna zidarija…*, str. 43.–44.
[27] Oba su masoni.
[28] Mirko MARCHETTI, *Slobodna zidarija..* , str. 44.
[29] *Isto…*, str. 48.
[30] *Isto...*, str. 48.
[31] Deirdre MANIFOLD, *Prema svjetskoj vladi*..., str. 32.–33.; prenoseći iz Okultne teokracije dijelove Trajnih Uputa, vodiča za inicirane na višem stupnju, posebice u Italiji (dakle, to nisu niži stupnjevi otvoreni za dijalog i suradnju kojima se masonerija ponosi i lažno predstavlja (op. I. T.))
[32] Predsjednik Republike Francuske (1981.–1995.)

Protu – Crkva.» [33] Sve je to plod iluminizma ili prosvjetiteljstva koje je nadahnulo Francusku revoluciju u čije je predvečerje jedan revolucionar rekao nuncijevom atašeu u Parizu: «Dobro čuvajte svoga papu, bit će vam posljednji.»[34]

Masonski nacrt za uništenje Crkve

Objavljen je i masonski nacrt za uništenje Katoličke Crkve koji donosi neke određene zahtjeve. Ukidanje štovanja sv. Mihovila[35], ukidanje posta (umjesto toga promicanje djela užitka i ironije ljubavi prema bližnjemu), obesvećenje Sv. Mise od protestantskih pastora, ukidanje latinskog bogoslužja, utemeljenje «pokreta za oslobođenje žena» (da budu svećenice) i želja da onaj tko ulazi u crkvu bude obučen u zapuštene haljine. Odvraćanje vjernika od klečanja pri pričesti i uopće, te uklanjanje klecala. Odstranjivanje glazbe orgulja i uvođenje glazbala koji će «narod odvratiti od osobne molitve i razgovora s Isusom». Štovanje Majke Božje i sv. Josipa nazvati idolopoklonstvom, ukidanje himni Isusu i svima ostalima uz uvođenje novih svjetovnih pjesama, zamjena svetačkih moći iz oltara poganskim stolovima bez posvete koji mogu biti upotrijebljeni za prinošenje ljudskih žrtava u tijeku sotonskih misa, prekidanje služenja Sv. Mise u prisutnosti Presvetog Sakramenta u svetohraništu i govorenje narodu da je svećenik Krist. Uklanjanje svetaca iz kalendara i propovijedi, izostavljanje riječi «sveti» i isticanje ženske naravi Boga. Uništavanje knjiga osobnog milosrđa i prestajanje litanija, nestajanje svih kipova i slika anđela. Nijekanje postojanja đavla. Naučavanje da je Isus bio samo čovjek s braćom i sestrama, koji je volio društvo bludnica i kojemu nije stalo do crkava i sinagoga. Unošenje unutarnjeg razdora u samostane među časne sestre. Spaljivanje vjeronaučnih priručnika i nastojanje da se od seksa učini nova religija, njegove jasne slike uđu u vjersku pouku, da škole postanu napredni mislioci na području spolnog odgoja koji se zahtijeva uvođenje uz pomoć biskupova ugleda da roditelji ne bi imali ništa protiv. Gušenje katoličkih škola i zapošljavanje nekatolika u njima, uništenje papinih sveučilišta i zamjena naziva vjerskih zavoda sa svjetovnim imenima, borba protiv papine vlasti, oslabljivanje prvo papinog (da postane reprezentativan lik), a zatim biskupovog i svećenikovog autoriteta radi stvaranja demokratične, nove Crkve. Smanjivanje zvanja za svećeništvo isticanjem kao primjera onih koji su napustili zvanje, zatvaranje crkava zbog manjka svećenika (sada se vidi krajnji cilj prethodne točke). Korištenje vijeća laika da osude svako Marijino ukazanje i čudo; biranje protupape. Ukidanje ispovijedi u mlađoj dobi da djeci kasnije ne bude stalo do nje i uvođenje zajedničke ispovijedi zbog «manjka svećenika», davanje pričesti od strane svjetovnjaka i žena na ruku umjesto na jezik, dijeljenje ljudima pehara neposvećenih hostija za «nositi kući» i ohrabrivanje pomicanja u crkvi da bi se prekidala pobožnost i molitva. Raspuštanje biskupskih i župnih vijeća te svećeničkih udruženja nakon izbora protupape, dodjela protupapi prava na izbor nasljednika, naredba svima koji vole Boga da nose znak Životinje i zabrana blagoslivljanja. Tvrdnje da su sve dogme lažne, osim one o papinoj nezabludivosti, da je Isus Krist «promašeni prevratnik», a da će pravi Krist ubrzo doći, i posljednja 33. (znakovit simbolički broj njihova 33 stupnja) koja označava ujedno i krajnji cilj, «Naredite svim papinim podanicima da se bore u svetim križarskim ratovima da bi se proširila jedna jedina svjetska vjera. Đavao zna gdje se nalazi sve izgubljeno blago. Bez samilosti osvojite svijet! Sve će to donijeti čovječanstvu ono za čim je ono uvijek žudjelo: 'zlatno razdoblje mira'.»[36]

---

[33] *MI*, Zagreb, XXI./1997., br. 5., str. 6.
[34] Jacques MERCIER, *Povijest Vatikana*, Barbat, Zagreb, 2001., str. 249.
[35] Otk 12, 7-9 opisuje rat na nebu koji Mihovil na čelu vojske anđela vodi protiv Zmaja, Sotone.
[36] Cjeloviti Nacrt koji je izvorno objavio talijanski katolički časopis Teologica, a donosi: *Nova tribina*, Split, 1999., str. 43.–46.

Cilj – *Novi Svjetski Poredak*

O podrijetlu knjige «Protokoli sionskih mudraca», jedne od najzabranjivanijih u povijesti, a koja je mnogo toga navijestila, napisano je puno toga, no ono je, do dana današnjeg, a čini se i zauvijek, nerasvijetljeno. Bilo da su autori «židovski mudraci» iz Švicarske ili Francuske (tu je tezu iznio Sergej Aleksandrovič Nilus tvrdeći pritom da su Protokoli ukradeni nekom framasonu 33. stupnja), bilo da je tekst podmetnut Židovima, bilo da ih je napisala ruska carska policija, bilo da su skup izmišljenih dokumenata i pamfleta nastalih u Europi u 19. stoljeću, bilo da je ona original ili možda krivotvorina, a sve te teorije imaju svoje pobornike, ona nesumnjivo predstavlja vjeran opis Novog Svjetskog Poretka, svjetske povijesti 20. stoljeća, pa tako i opis Hrvatske kao poligona za nečije interese na samom početku 21. stoljeća. Raspad obitelji, braka, odvajanje roditelja od djece, sustav obrazovanja i školstvo često totalitarno ustrojeni, kontrola masonerije u medijima, žuti, crveni, sivi i besramni tisak, te lažirane ankete za oblikovanje javnog mnijenja[37], potkopavanje svih vjera, manipuliranje ratovima kao sredstvima za mir, širenje misterioznih zaraznih bolesti, poticanje terorizma, poticanje, a gdje ga se ne može potaknuti, i potpuno izmišljanje, antisemitizma u židovske svrhe, gušenje za njih nepravovjernih talenata, nagli gospodarski lomovi i krize, «darežljivi» zajmovi ugroženima koji rezultiraju često slomom i kolapsom države, postavljanje svojih ljudi i podanika na čela pojedinih država - sve su to odlike *Novog Svjetskog Poretka* objelodanjene u spomenutoj knjizi.

U politici raspada obitelji, brakova[38], odvajanja djece od roditelja, eutanazije, pobačaja, tzv.[39] kontracepcije, izazivanja virusa i ratova[40] (sve su to metode antipopulacijske politike), trgovine jajnim stanicama, kloniranja, alkohola, droge[41], pornografije[42], često sotonske rock-glazbe, zrcali se masonska politika. Njihov je cilj, kao što je rekao veliki meštar francuske masonerije «postići najprije seks bez rađanja, a onda rađanje bez seksa.»[43] Žele, još od Adama Weishaupta[44], Karla Marxa i Humanističkog manifesta na ovamo, svekoliko ukidanje privatnog vlasništva, a sve to radi kontrole nad ljudskim životom od začeća do smrti.

Tek na najvišim stupnjevima masonerije kriju se pravi okultisti, provoditelji Novog Svjetskog Poretka, dok su u nižim stupnjevima pretežno karijeristi, dio kojih ne sluti kakvi se planovi stvaraju u glavama masona 33. stupnja koje u zbilji pokušavaju provesti u djelo. Tek su potonji u cjelini upoznati sa svime navedenim i tek se njima nameće i službeno luciferijanski kult o kojemu je pisao Albert Pike.[45] Na 33. stupnju kandidatu se objavljuje da se želi stvoriti novi red u svijetu koji je u kaosu («Ordo ab Chao»). Da bi se red stvorio treba uništiti privatno vlasništvo, neovisnu vlast i organiziranu religiju. Rađanje nove civilizacije

---

[37] Autoru su objavljena u dva navrata reagiranja u rubrici Pisma čitatelja gdje matematički dokazuje nemogućnost nekih postotaka koji se nalaze u anketama (za detalje v. *Vjesnik* , Zagreb, od 7. siječnja 2005. i 1. travnja 2005.)

[38] Ne treba ići daleko u tuđe dvorište u kojemu se takvo što dohađa gotovo 40 godina. Dovoljno je pogledati definiciju braka u srednjoškolskom udžbeniku iz sociologije za 3. razred gimanzije koji je odobrilo Ministarstvo prosvjete i športa još 1997. «Brak je društveno prihvaćena zajednica dviju ili više osoba» (Nenad FANUKO, *Sociologija*, Profil, Zagreb, str. 105.)

[39] «Takozvane» zbog toga što mnoga od tih sredstava imaju abortivan učinak.

[40] O ovome se dogovaralo (od 1961. do 1966.) i dogovorilo petnaest ljudi na sastancima na Željeznoj planini.

[41] Rekao je dr. Timothy Leary: "Onaj tko kaže da rock and roll glazba potiče djecu na uživanje droga posve je u pravu. To je dio naše zavjere… Droge su najefikasniji put u revoluciju…" (Deirdre MANIFOLD, *Prema svjetskoj vladi…*, str. 29.)

[42] Menadžer Rolling Stonesa kaže: "Rock glazba je u osnovi seks i to je ono čime treba udariti mlađariju posred lica." (Branko MILOŠ, *Druga strana rock'n'rolla*, Verbum, Split, 2002., str. 71.)

[43] *MI*, Zagreb, XXI./1997., br. 5., str. 6.

[44] Osnovao iluminate 1. svibnja 1776. na praznik u čast sunca, obljetnicu Dioklecijanove abdikacije i za seljake srednjovjekovnog doba u europskoj popularnoj kulturi dan seksualne slobode i razuzdanih orgija.

[45] Usp. Ralph EPPERSON, *Novi Svjetski Poredak*, Sion, Zagreb, 2003., str. 68. – 78.

simbolizira ptica feniks.[46] Mason 33. stupnja Serge Rayaud de la Ferriere je «otkrio da iznad masonskih loža u cijelom svijetu oduvijek postoji jedna univerzalna inicijacijska uprava, a to potvrđuje zašto se u svim zemljama dosljedno provodi jedinstvena masonska politika.»[47] Zbog svega toga je sadržajno apsolutno nebitna činjenica da se broj masona u svijetu zadnjih desetljeća ponešto smanjio jer politiku Novog Svjetskog Poretka stvara nekoliko stotina ljudi, a provode je bilo masoni na nižim stupnjevima, bilo masoni «bez pregače»[48], bilo zbunjeni i neinformirani dužnosnici. Tu tajnu politiku jedne svjetske vlade provode ponajviše Vijeće za vanjske odnose, Trilateralna komisija, grupa Bilderberg i Rimski klub. Rekao je jedan slobodni zidar na ovim prostorima dr. Vojislav Kujundžić svojoj braći: «Vi ste sada u kolu ljudi, koji se svud osećaju, ali se nigde ne pokazuju. Vi ćete saznati za dela koja su svršena, ali nikada nećete poznati odakle je došla inicijativa da se to delo svrši i koji je taj, što je to delo završio. U tome i leži ta velika naša moć da vladamo svetom…»[49]

Već spomenuti francuski predsjednik Jacques Mitterand osobno je za proslavu dvjestote obljetnice Francuske revolucije naredio da se ispred muzeja u Louvreu postavi piramida sa 666 staklenih ploča.

Papa Ivan Pavao II. shvaćao je bit moderne civilizacije, okrivljujujući je da vodi borbu protiv Boga i sustavno uništava katoličanstvo već tri stoljeća.[50]

(NASTAVAK U DRUGOM BROJU)

[46] Usp. *Isto*, str. 171. – 179.
[47] Ivan MUŽIĆ, *O sekti…*, str. 22.
[48] Osobe koje fromalno ne pripadaju slobodnim zidarima, no podupiru ih i provode njihovu ideologiju i politiku.
[49] Ivan MUŽIĆ, *Smisao...*, str. 46.
[50] Usp. IVAN PAVAO II., *Prijeći prag nade* (ur. Vittorio Messori), Mozaik knjiga, Zagreb, 1994., str.148.

Bibliografija

BUCHANAN, Patrick J., *Smrt Zapada*, Kapitol, Zagreb, 2003.
COLEMAN, John, *Hijerarhija zavjerenika: Komitet 300*, Detecta, Zagreb, 2004.
ČIĆ, Emil, *Povijest hrvatskih neprijatelja*, vlastita naklada, Zagreb, 2002.
DOMAZET, Davor, *Gospodari kaosa*, Udruga Sv. Jurja, Zagreb, 2005.
GLOJNARIĆ, Mirko, *Masonerija u Hrvatskoj*, Zagreb, siječanj 1941.
Gospa Guadalupska (ur. i uvodnu raspravu napisao Ivan Mužić), Naklada Bošković, Split, 2003.
GRIFFITH, Des, *Četvrti Reich bogatih*, Lumen, Zagreb, 2003.
ENDGHAL, William Frederick, *Stoljeće rata*, AGM, Zagreb, 2004.
EPPERSON, Ralph*, Nevidljiva ruka: povijest zavjere*, Cipetić, Kastav, 2002.
EPPERSON, Ralph, *Novi svjetski poredak*, Sion, Zagreb, 2003.
FICHTE, Johann Gottlieb, *Filozofija zidarstva*, Jesenski i Turk, Zagreb., 2001.
KNIGHT, Christopher i LOMAS, Robert, *Hiramov ključ*, Stari grad, Zagreb, 2000.
KNIGHT, Christopher i LOMAS, Robert, *Drugi Mesija*, Stari grad, Zagreb, 2002.
KNIGHT, Christopher i LOMAS, Robert, *Hiramova knjiga*, Stari grad, Zagreb, 2004.
KNEZ, A., *Slobodni zidari – Tajna Hiramova družba*, Croatiaprojekt, Zagreb, 2000.
LAXA, Eugen i Read, Will, *Počeci hrvatskog masonstva*, Iberia – Split, NZ Matice hrvatske – Zagreb, 1994.
MACKANZIE, Norman, *Tajna društva*, AGM, Zagreb, 2002.
MACKEY, Albert Gallatin, *Povijest slobodnog zidarstva*, Zagreb, Stari grad, 2004.
MANIFOLD, Deirdre, *Prema svjetskoj vladi – Novi Svjetski Poredak*, Hrvatski katolički zbor „Mi“, Zagreb, 1998.
MARCHETTI, dr. Mirko, *Slobodna zidarija u obće i u nas od godine 1717. do godine 1848.*, naklada piščeva, Zagreb, 1898.
Masonerija u Hrvatskoj. Prvi dio. Moderna socijalna knjižnica (MOSK), Svezak 6., Zagreb, 1934.
Masonerija u Hrvatskoj. Drugi dio. Moderna socijalna kronika (MOSK), Svezak 20., Zagreb, 1936.
Masonerija u Hrvatskoj. Treći dio. Moderna socijalna kronika (MOSK), Svezak 21., Zagreb, 1936.
Masonerija u Hrvatskoj. Četvrti dio. Moderna socijalna kronika (MOSK), Svezak 26., Zagreb, 1936.
MATKOVIĆ, Hrvoje, *Studije iz novije hrvatske povijesti*, Golden Marketing – Tehnička knjiga, Zagreb, 2004., str. 403. – 410.
MIKAS, Bruno, *Svršetak povijesti*, Laus, Split, 2001.
MUŽIĆ, Ivan, *Masoni u Hrvatskoj 1918-1967.*, Orbis, Split, 1993.
MUŽIĆ, Ivan, *Masonstvo u Hrvata*, Knjigotisak, Split, 2001.
MUŽIĆ, Ivan, *O sekti masona*, Matica Hrvatska Split, Split, 1999.
MUŽIĆ, Ivan, *Smisao masonstva*, Naklada Bošković, Split, 2003.
NENEZIĆ, Zoran D., *Masoni u Jugoslaviji*, Beograd, 1999.
Nepoznati autor, *Protokoli sionski mudraca*, Croatiaprojekt, Zagreb, 1996.
Nepoznati autor, *Protokoli sionski mudraca* (ur. Ivan Mužić), Split, 1999.
PETEŠIĆ, Ćiril, *Katoličanstvo i masonerija*, podlistak u Vjesniku, Zagreb, od 10. do 27. lipnja 1998.
POPOVSKI, Mihailo, *Tajanstveni svet masona*, Nova knjiga, Beograd, 1984.
QUIGLEY, Carroll, *Anglo-američki establishment*, naklada E. Čić, Split, 2003.
PLATONOV, Oleg, *Zašto će propasti Amerika*, Laus, Split, 2002.
RIDLEY, Jasper, *Slobodni zidari*, Prometej, Zagreb, 2001.
ROBINSON, John J., *Born in blood – Rođeni u krvi – izgubljene tajne masonerije*, Stari grad, Zagreb, 1999.
STRIŽIĆ, Živko, *Jelačić i raskol stranke prava*, DoNeHa, Zagreb, 1998., str. 228.-234.
ŠOMEN, Branko, *Amenkamen – Slobodnozidarska čitanka*, Lumen, Zagreb, prosinac 2001.
TAFRA, Robert, *Protokoli sionskih mudraca i Novi Svjetski poredak*, Marjan tisak, Split, 2003.
VANKIN, Jonathan i WHALEN, John, *70 najvećih zavjera svih vremena*, Mozaik knjiga, Zagreb, 2002.
WILMHURST, W. L., *Značenje slobodnog zidarstva*, pretisak bez nakladnika i godine izdanja, izvorno: Osijek 1938.
ZIEGLER Jean, *Novi gospodari svijeta i oni koji im se protive*, Izvori, Zagreb, 2003.